כי תצא (תש"ט) כ"ד פסוק ט"ז.

א. ט"ז לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו.
השוה לפסוקנו
שם כ' ה' פוקד עון אבות על בנים
מהי הדרך לישוב הסתירה שבין שני הפסוקים? (ועיין גם גליון יתרו תש"ו!)

ב. רש"י ד"ח לא יומתו אבות על בנים עד "אבל".
ספורנו " " " " "
1. מה עשה לרש"י?
2. התוכל לישב את הקשי בדרך הפשט, שלא כדברי רש"י?
3. מה בין רש"י לבין פירוש הספורנו?
4. לשם מה נעזר הספורנו כאן בדברי ישעיה י"ד כ"א?
5. לפי איזו משתי הדרכים תרגם אונקלוס ולפי איזו מהן תרגם בעל תרגום ירושלמי?

ג. סנהדרין כ"ז ע"ב: "לא יומתו אבות על בנים" - מה ת"ל? א ללמדנו שלא יומתו אבות בעון בנים ובנים בעון אבות, תרי כבר נאמר "איש בחטאו יומתו"? אלא "לא יומתו אבות על בנים" - בעדות בנים; "ובנים לא יומתו על אבות" - בעדות אבות.
יבמות ע"ט ע"מ: ...(שמואל ב' כ"א) "ויקח הפלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול; את ארמוני ואת מפיבשת ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל המחולתי... ויתנם ביד הגבעונים ויוקיעום בהר לפני ה' ויפלו שבעתים יחד..." והא כתיב: "לא יומתו אבות על בנים"?
לדברי הגמ' סנהדרין דלעיל כתב בעל "מגילת אסתר" על ספר המצוות להרמב"ם שרש שני: "ולפי דעתו כי כשאמרו בגמ' "מה ת"ל "לא יומתו..." רצונם לומר: אי ללמדנו בלבד שלא יומתו אבות בעון בנים, תרי כבר נאמר "איש בחטאו יומתו", אבל כונת חז"ל, שלא יהיה לו פשט אחר זולתי זה של עדות!

1. מהי הסתירה בין דברי הגמ' בסנהדרין ובין יבמות?
2. מה תיקן בעל מגילת אסתר בהוסיפו לדברי הגמ' בסנהדרין את המלה "אי ללמדנו לבד שלא יומתו..."?
3x. התוכל לישב את הסתירה שבין דברי הגמ' בסנהדרין ובין דבריה בכתובות באופן אחר, שלא על דרך בעל מגילת אסתר?

ד. ספר החנוך: משרשי המצוה לפי שעיקר כל עניני בני אדם תלויים בעדות אנשים רצה המקום שנעשה דין בני אדם רק בעדות חזק אמתי נקי מכל חשד, ולחזוק ענין זה הרחיק כל עדות הקרובים, אף בחינם, פן יתפשט הרגל עדותם זה על זה, לקבלו אף לזכות. והענין הזה הוא מדרכי התורה השלימה, שתרחיק לעולם המכשולות והדברים הקרובים להמצא בהם היזק אצל בני אדם.
ועוד נמצא לנו תועלת אחר בדבר, כי מהיות הקרובים שוכנים תמיד זה אצל זה ושבתם וקימתם יחד, אי אפשר להם להנצל שלא יתקוטטו זה עם זה למעמים, ואלו יאמינו בעדותם זה על זה, אולי בכעסם תמיד אלו עם אלו תעלה חמתם לפי שעה ויבואו לפני הדיין וחיבו את ראשם למלך. וכשוך החימה כמעט שיחנוק עצמו הקרוב מדאגתו על קרובו ועל מעשהו אשר עשה לו. ובל דרכי ה' ישרים.
מה ההבדל בין שני הטעמים הניתנים בס' החנוך לפשוט קבלת עדות קרובים?